

01 ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Με όχημα
την ποίηση

Ανθολόγος: Λουκάς Αξελός

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ
(1811-1901)

Εις τον Έρωτα

Έρωτα, αν θες να τάχουμε καλά,
στο σπίτι μου να μη ματαπατήσεις.
Ε, που στο λέω· κι α θέλεις να με αφήσεις
αναπαμμένον, πάει πολύ καλά.
Εγώ, μ'έκαψε η πρώτη κουμπαριά.
Κι αν εσύ τώρα δεν αποφασίσεις
να πας στο διάλο και να μη γυρίσεις,
θάρτομε καμιά μέρα στα χοντρά.
Για δαύτο να με λείπεις, κουμπάρπουλο-
μη σου μαδήσω εκείνες τσι φτερούγες,
και σε κάμω να σκούζεις σα γαλόπουλο,
και να τρέχεις κουτσόφτερο στσι ρούγες.
Κ' εκείνες τσι σαίτες οπού φέρεις
σου τσι βάνω όλες μάτσο εκεί που ξέρεις.

Ελένη

Τ'απδόνια να σωπάσουνε.
Λίγη πουσία να γένει,
να τραγουδήσ' η Ελένη
με τη γλυκειά φωνή.
Τ'απδόνια να σωπάσουνε-
να μη φυσάει τ'αέρι,
ένα αγγελουδι αίταιρι
τσ' Ελένης να φανεί.

Να ελθεί από την Παράδεισο
σ' εμάς εν αγγελουδι
να πει αν εκεί τραγουδι
άκουσε πλέα γλυκό.
Να πει αν εις την Παράδεισο
είναι κί' εκεί μια Ελένη,
να τραγουδά, να ευφραίνει
τον άπειρο ουρανό.

Στη γυναίκα μου

Eis Λονδίνον το 1851

Εικόνα αγαπητή της γυναίκός μου,
τώρα έλα καν εσύ στη συντροφιά μου,
κατόικα πάντα μέσα στην καρδιά μου,
και φύλα με οχ τσι πλάνεσες του κόσμου·

εσύ για με Προστάτης Άγγελός μου,
άμεμπτα φύλασε τα πατήματά μου,
και, προτου σκοτισθούν τα λογικά μου,
πρόλαβε, τρέξε συ, και λάμψε εμπρός μου.

Ναι, το φως σου ξυπνάει την αρετή μου
και πιστόνε σ' εσένα με βασταίνει·
γιατί τόσο σ' αισθάνομαι δική μου,

τόσο με την ψυχή μου ζυμωμένη,
που δεν ηξέρω πλέον στη διαλογή μου
πώς να σε πω, γυναίκα μου ή ψυχή μου!

Άφαντος ο διάδοχος του Μητσοτάκη

■ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Δεν είμαι παγερά αδιάφορος, αλλά δεν καίγομαι κιόλας αν θα πέσει ο Μητσοτάκης ή αν θα κάνει και τρίτη θητεία. Πιστεύω ότι όσοι προσπαθούν να φύγει ο Μητσοτάκης είναι όσοι ελπίζουν να έχουν κέρδος από τους επόμενους. Μετά τη χούντα έχουμε βουλευτεί, παρά τις γκρίνιες, και γι' αυτό κρατιέται ακόμα ο Μητσοτάκης παρά τα λάθη, κυρίως από αλαζονεία.

Για τα εσωτερικά προβλήματα βρήκαμε λύσεις τύπου διευρυσμένου ΟΠΕΚΕΠΕ, σπέσιαλ έκδοση του «μαζί τα φάγαμε». Για τα εξωτερικά λύση έδωσε ο Σημίτης με τη γνωστή ερώτηση: «Πόλεμο θέλετε;». Ο Μητσοτάκης υιός, βρήκε τις απαντήσεις. Στο εσωτερικό μοίρασε χρήμα, όχι πολύ, ώστε να έχει το πόπολο στην προσμονή. Στα εξωτερικά ποιος ασχολείται και ποιος καταλαβαίνει περί των χωρικών υδάτων... Σχετικά θυμίζω ότι ο αείμνηστος Μολυβιάτης έλεγε πως «ό,τι χάθηκε με πόλεμο μόνο με πόλεμο ξανακερδίζεται». Πόλεμο θέλετε; έλεγε ο Σημίτης, και μας γύριζε στη σωφροσύνη. Τη σωφροσύνη που ζούμε σαν τα αρνάκια που δεν ξέρουν ότι, αλλοίμονό τους (και αλλοίμονό μας) έρχεται αργά ή γρήγορα το Πάσχα. Ζούμε ευτυχισμένοι με τις υποσχέσεις Μακρόν. Και όταν η Ευρωπαϊά Κοβέσι χαλαρεί τη σούπα, βγαίνει η Διάνα από την εφεδρεία και αποκαθιστά

την τάξη. Ποιον ξέχασε ο Μητσοτάκης και πέφτει τόσο χρήμα στις δημοσκοπήσεις; Ο Κυριάκος Μητσοτάκης καλλιέργησε το πνεύμα του εφησυχασμού ευφυώς παρέχοντας πενταροδεκάρες (αυτό το «Κυριάκος» αντί του «Κύριος» είναι εύρημα, δημιουργώντας οικειότητα, λέμε τώρα). Ταυτόχρονα, στα λεγόμενα «Εθνικά», καλλιέργησε τον εφησυχασμό έχοντας ρεζέρβα, ως αρμόδιο επί των Όπλων, έναν κύριο που παριστάνει ώρες-ώρες τον «άγριο νταή», τόσο ώστε να τηρεί εν ζωή, ευλαβικά, την ερώτηση Σημίτη «μα πόλεμο θέλετε»; Δες και η μόνη απάντηση στον γείτονα που μας απειλεί αν ρίξουμε ένα καλώδιο στα νερά μας είναι ο πόλεμος α λα Ιράν.

Πάντως Μητσοτάκης-Ερντογάν μπορούν να χρησιμοποιήσουν το παράδειγμα των Α. Παπανδρέου-Οζάλ που, ακολουθώντας υπόδειξη του Κίσινγκερ, προκάλεσαν το 1987 τεχνητή (ψευδή) κρίση στο Αιγαίο, με συνέπεια να αρχίσουν ελληνοτουρκικές συνομιλίες. Τώρα μια τέτοια κρίση θα συσπείρωνε εκλογικά την πλευρά Μητσοτάκη. Ο λαός, λένε, «κουκιά βλέπει, κουκιά μαρτυράει». Να θυμόμαστε κι αυτό του προσγειωμένου Βάρναλη για τον «καλό λαό», που λέει «φρόνιμα και τακτικά πάω με 'κείνον που νικά». Τα είπαμε, λοιπόν, για τον Μητσοτάκη. Οι άλλοι; Για κάθε αξιόλογη αλλαγή πρέπει, λέω, να

ερωτηθεί ο «Αμερικανός φίλος», παρά το ότι σημαντικοί φίλοι μου δεν συμφωνούν. Ήταν, παλαιότερα, κοινή βásiμη πεποίθηση στους δημοσιογράφους, ότι ορισμένα Υπουργεία ήταν «άβατα», τους Υπουργούς διόριζαν έξωθεν γνωστοί «φίλοι».

Ίσως τώρα οι φίλοι μας δεν καίγονται μεν να αλλάξουμε ντε και καλά αρχηγό, αλλά αν βρεθεί κάποιος, εκτός της σαβούρας των προθύμων, δεν θα είχαν αντίρρηση. Αλλά τοιούτος διάδοχος δεν ανευρίσκεται. Θα δούμε σύντομα αν ξεσκονιστεί κάποιος από τον σωρό των ημιθανών που βγάζουν με το ζόρι το κεφάλι έξω από τα ύδατα της ανυπαρξίας και της λησμονιάς - στις δημοσκοπήσεις. Εκεί απ' όλα έχει ο μπαξές: Κυρίες που ξελαρυγγιάζονται και σταματημό δεν έχουν, άλλους με αλοιφές διά πάσαν νόσο και, να μην τρώμε τον χρόνο σας, κορυφαίο το γνωστό κουτσό άλογο που το σπρώχνουν από στεριά και θάλασσα αλλά δεν τραβάει, και φαίνεται έχει μωριστεί πως αυτή η κούρσα μπορεί να του βγει ξινή.

Οι υποψήφιοι πάσχουν, οι χορηγοί πάσχουν, οι επιλογές τους πάσχουν, η χώρα πάσχει. Το χειρότερο δεν είναι τι θα γίνει αν, ως συνήθως, πάμε τυφλοί και απροετοίμαστοι στο μέλλον. Το χειρότερο είναι ότι θα έχουν προετοιμαστεί οι παλιοί, γνωστοί «φίλοι». Ως συνήθως.